

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU UE–NORWEGIA NR 1/2016**z dnia 8 lutego 2016 r.****w sprawie zmiany Protokołu 3 do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej [2016/385]**

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii podpisaną w Brukseli dnia 14 maja 1973 r. ⁽¹⁾ („umowa”), w szczególności jej art. 11,

uwzględniając Protokół nr 3 do umowy dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej ⁽²⁾ („protokół 3”),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 11 umowy odwołuje się do protokołu 3, który ustanawia reguły pochodzenia i przewiduje kumulację pochodzenia pomiędzy UE, Norwegią, Szwajcarią (w tym również Liechtensteinem), Islandią, Turcją, Wyspami Owczymi i uczestnikami procesu barcelońskiego, a mianowicie Algierią, Egiptem, Izraelem, Jordanią, Libanem, Marokiem, Palestyną ⁽³⁾, Syrią i Tunezją.
- (2) Artykuł 39 protokołu 3 stanowi, że Wspólny Komitet, o którym mowa w art. 29 umowy, może podjąć decyzję o wprowadzeniu zmian do postanowień tego protokołu.
- (3) Regionalna konwencja w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽⁴⁾ („konwencja”) ma na celu zastąpienie protokołów w sprawie reguł pochodzenia obowiązujących obecnie w państwach strefy paneurośródziemnomorskiej jednym aktem prawnym.
- (4) UE i Norwegia podpisały konwencję w dniu 15 czerwca 2011 r.
- (5) UE i Norwegia złożyły swoje instrumenty przyjęcia u depozytariusza konwencji odpowiednio dnia 26 marca 2012 r. i 9 listopada 2011 r. W związku z powyższym, zgodnie z art. 10 ust. 3 konwencji, weszła ona w życie w odniesieniu do UE i Norwegii odpowiednio w dniu 1 maja 2012 r. i 1 stycznia 2012 r.
- (6) Poprzez konwencję uczestnicy procesu stabilizacji i stowarzyszenia oraz Republika Mołdawii zostali włączeni do paneurośródziemnomorskiego systemu kumulacji pochodzenia.
- (7) Protokół 3 do umowy powinien zatem zostać zmieniony w celu wprowadzenia odniesienia do konwencji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Protokół 3 do umowy dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 27.6.1973, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 117 z 2.5.2006, s. 2.

⁽³⁾ Użycie tej nazwy nie może być traktowane jako uznanie państwa Palestyna i pozostaje bez uszczerbku dla indywidualnych stanowisk państw członkowskich w tej kwestii.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 maja 2015 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lutego 2016 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu

Petros SOURMELIS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Protokół 3**dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej**

Artykuł 1

Obowiązujące reguły pochodzenia

Do celów wykonania niniejszej umowy stosuje się dodatek I i odpowiednie postanowienia dodatku II do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽¹⁾ („konwencja”).

Wszystkie odniesienia do „odpowiedniej umowy” zawarte w dodatku I i w odpowiednich postanowieniach dodatku II do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia interpretowane są jako odniesienia do niniejszej umowy.

Artykuł 2

Rozstrzyganie sporów

Spory zaistniałe w związku z procedurami weryfikacji określonymi w art. 32 dodatku I do konwencji, których nie można rozstrzygnąć pomiędzy organami celnymi wnioskującymi o przeprowadzenie weryfikacji a organami celnymi odpowiedzialnymi za przeprowadzenie weryfikacji, przekazuje się Wspólnemu Komitetowi.

We wszystkich przypadkach rozstrzyganie sporów pomiędzy importerem a organami celnymi kraju przywozu podlega prawodawstwu tego kraju.

Artykuł 3

Zmiany w protokole

Wspólny Komitet może zdecydować o wprowadzeniu zmian do niniejszego protokołu.

Artykuł 4

Wystąpienie z konwencji

1. Jeżeli UE lub Norwegia zawiadomi na piśmie depozytariusza konwencji o zamiarze wystąpienia z konwencji zgodnie z jej art. 9, UE i Norwegia niezwłocznie rozpoczną negocjacje w sprawie reguł pochodzenia w celu wdrożenia niniejszej umowy.

2. Do czasu wejścia w życie takich nowo wynegocjowanych reguł pochodzenia do niniejszej umowy nadal mają zastosowanie reguły pochodzenia zawarte w dodatku I oraz, w stosownych przypadkach, w odpowiednich postanowieniach dodatku II do konwencji, mające zastosowanie w momencie wystąpienia. Jednakże począwszy od momentu wystąpienia, reguły pochodzenia zawarte w dodatku I oraz, w stosownych przypadkach, w odpowiednich postanowieniach dodatku II do konwencji należy interpretować w taki sposób, aby umożliwić dwustronną kumulację wyłącznie między UE a Norwegią.

Artykuł 5

Postanowienia przejściowe – kumulacja

Bez uszczerbku dla art. 16 ust. 5 i art. 21 ust. 3 dodatku I do konwencji, w przypadku gdy kumulacja obejmuje tylko państwa EFTA, Wyspy Owcze, UE, Turcję, uczestników procesu stabilizacji i stowarzyszenia oraz Republikę Mołdawii, dowodem pochodzenia może być świadectwo przewozowe EUR1 lub deklaracja pochodzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.